

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
З У. 17580/16
01.02.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма Јовановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судијским помоћником Горданом Вукићевићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., народног посланика, са адресом Дом народне скупштине, Трг Николе Пашића бр.13, 11000 Београд, поднетој против Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине Републике Србије, Трг Николе Пашића бр. 13, Београд, ради поништаја одлуке о новчаној казни 21 број: 120-2953/16-1 од 24.11.2016. године, у предмету изрицања дисциплинске мере народном посланику, у нејавној седници већа, одржаној дана 01.02.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореном одлуком о новчаној казни ... број: ... од 24.11.2016. године, А.А., народни посланик на сталном раду у Народној скупштини је кажњен новчаном казном у висини од 50% основне плате народног посланика, што износи 34.148,88 динара, како је наведено у тачки 1. диспозитива одлуке. Тачком 2. диспозитива констатовано је да ће се казна из тачке 1. те одлуке одузети од плате именованог народног посланика за новембар и децембар 2016. године, док је тачком 3. диспозитива одређено да ће се о спровођењу ове одлуке старати Одсек за буџетско рачуноводство.

Тужбом коју је поднео Управном суду, дана 07.12.2016. године, а коју је по налогу суда уредио дана 26.12.2016. године, тужилац оспорава законитост одлуке туженог и истиче да је у наставку рада Четврте седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије дана 18.11.2016. године, учествовао у расправи о амандманима на предлог Закона о спречавању насиља у породици, јер је заједно са својим колегама из посланичке групе поднео амандмане на поменути Предлог закона. Б.Б., председник Народне скупштине, је у току седнице тужиоцу напре изрекао опомену, јер јој је наводно сметао у раду, а на његово питање: “Која је то опомена по реду?”, рекла је да ће то урадити административни одбор. Сходно члану 111. став 1. и

став 2. Пословника Народне скупштине, мере удаљења са седнице се изриче народном посланику који и после изречене мере одузимања речи, омета или спречава рад на седници, не поштује одлуку председника Народне скупштине о изрицању мере одузимања речи или наставља да чини друге прекршаје у смислу члана 109. Пословника, као и у другим случајевима одређеним тим пословником и да се мере удаљења са седнице може изрећи народном посланику и без претходно изречених мера, у случају физичког напада на друго лице у зграде Народне скупштине. Истиче да му мера одузимања речи није изречена, те у том случају председница Народне скупштине и није могла да му изрекне меру удаљења са седнице. Очигледно председница Народне скупштине је утврдила чињенично стање које је непотпуно и нетачно и на основу таквог чињеничног стања је неправилно применила Пословник, те је преурањено изрекла меру удаљења са седнице, а за чије изрицање и није било потребе. Генерални секретар Народне скупштине је дописом ... број: ... од 21.11.2016. године, обавестио о изреченим мерама надлежни Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања, који је потом донео одлуку о новчаној казни ... број: ... на седници одржаној 24. новембра 2016. године. Предложио је да Управни суд одржи расправу и да донесе пресуду којом се тужба уважава и поништава одлука о новчаној казни донета 24.11.2016. године.

Тужени је у одговору на тужбу истакао да сматра да оспорена одлука о новчаној казни не представља управни акт у смислу члана 3. и 4. Закона о управним споровима, будући да се тим актом не решава о одређеном праву или обавези физичког лица у управној ствари, због чега нису испуњени законом прописани услови за вођење управног спора. Предложио је да суд на основу члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима тужбу одбаци јер одлука која се оспорава тужбом не представља акт о чијој се законитости одлучује у управном спору у смислу наведених одредби члана 3. и 4. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09). Опреза ради оспорио је тужбу у целости истичући да је на 12. седници одржаној 24.11.2016. године, Одбор већином гласова донео одлуку о новчаној казни за народног посланика у висини од 50% основне плате народног посланика, у износу од 34.148,88 динара. Даље је навео да је на тој седници тужиоцу изречено више мера за повреду реда, те да се новчане казне не сабирају, већ се у складу са чланом 114. став 5. Пословника примењује само највиша новчана казна, а да Одбор не улази у меритум изречене мере, нити оцењује да ли је изречена мера оправдана или не, већ поступа на основу обавештења генералног секретара о изреченим мерама и у складу са одредбама Пословника доноси одлуку о новчаној казни у прописаној висини која је у конкретном случају донета једногласно. Додајући да су одредбе члана 105-108. и 114. Пословника Народне скупштине правилно примењене, те да је побијана одлука донета у свему према прописаној процедури, правилном применом материјалног права и са неспорно утврђеним чињеничним стањем предложио је да суд тужбу као неосновану одбије.

Ценећи наводе приговора туженог истакнутог у одговору на тужбу према коме одлука о новчаној казни не представља управни акт у смислу члана 3. и 4. Закона о управним споровима, будући да се тим актом не решава о одређеном праву или обавези физичког лица у управној ствари, Управни суд налази да су ти наводи неосновани, с обзиром да одлука о новчаној казни изреченој народном посланику управо представља акт из члана 3. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр.111/09), чија се законитост може оцењивати у управном спору пред Управним судом. Овакав правни став је заузео Уставни суд у решењу Уж.415/2015 од

10.02.2015. године поводом уставне жалбе народног посланика поднете против аката председавајућег Народне скупштине Републике Србије од 22.12.2014. године којима су му изречене дисциплинске мере две опомене и мера удаљења са седнице, као и Одлуке Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања 21 број: 120-4744/14 од 25.12.2014. године. Како су одлуке Уставног суда у складу са одредбом члана 166. став 2. Устава Републике Србије (“Службени гласник РС”, бр.98/06) коначне, извршне и општеобавезујуће и како је сагласно одредбама члана 171. став 1. Устава у вези са одредбом члана 104. став 1. Закона о Уставном суду (“Службени гласник РС”, бр.109/07 и 99/11) свако дужан у оквиру својих права и дужности, да поштује и извршава одлуке и решења Уставног суда, не стоје наводи туженог из одговора на тужбу да оспорена одлука Одбора о новчаној казни од 24.11.2016. године, не представља управни акт.

Стога је Управни суд, решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспорене одлуке у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. истог закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове правне ствари, нашао да тужба није основана.

Према стању у списима и образложењу оспорене одлуке, председавајући Народне скупштине Републике Србије, је на Четвртој седници Другог редовног заседања Народне скупштине одржаној 18.11.2016. године, због повреде реда на седници, изрекао дисциплинске мере и то две опомене и меру удаљења са седнице народном посланику А.А., о чему је генерални секретар Народне скупштине обавестио Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања дописом ... број: ... од 21.11.2016. године. Поступајући по примљеном обавештењу Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања је донео одлуку ... број: ... од 24.11.2016. године о новчаном кажњавању А.А. народног посланика на сталном раду у Народној скупштини новчаном казном у висини од 50% основне плате народног посланика, а на основу одредбе члана 114. Пословника Народне скупштине (“Службени гласник РС” бр. 52/10, 13/11 и 20/12).

Одредбом члана 1. Закона о Народној скупштини (“Службени гласник РС” бр. 9/10), ставом 1. је прописано да се овим законом утврђују положаји, надлежност, организација и начин рада и одлучивања Народне скупштине, положаји, права и дужности народних посланика, амблеми, симболи и обележја Народне скупштине, однос Народне скупштине према другим државним органима, међународна сарадња, управљање имовином коју користи Народна скупштина, финансирање Народне скупштине, положај Службе Народне скупштине (у даљем тексту: Служба), као и друга питања од значаја за рад Народне скупштине. Ставом 2. је прописано да се питања у вези са организацијом и начином рада Народне скупштине, поступцима за доношење аката Народне скупштине и другим поступцима, као и друга питања која нису уређена овим законом, уређују Пословником Народне скупштине (у даљем тексту: Пословник) и другим актима Народне скупштине.

Одредбом члана 45. ставом 1. истог Закона је прописано да је народни посланик дужан да поштује Устав, закон и Пословник. Ставом 2. је поред осталог прописано да је народни посланик дужан да у вршењу посланичке дужности и својим укупним понашањем чува углед, поштује достојанство и ред на седници Народне

скупштине, Одбора и посланичких група, као и да се обраћа другим народним посланицима са уважавањем, без увредљивих израза и изношења чињеница и оцена које се односе на приватни живот других лица.

Одредбом члана 35. Пословника Народне скупштине (“Службени гласник РС” бр. 20/12-пречишћен текст) ставом 1. је прописано да генерални секретар Народне скупштине врши послове утврђене законом, овим пословником и другим актима Народне скупштине, односно надлежног радног тела Народне скупштине. Ставом 2. је прописано да се генерални секретар Народне скупштине стара о обезбеђивању услова за рад народних посланика, посланичких група и радних тела Народне скупштине, док је ставом 3. прописано да је за свој рад генерални секретар Народне скупштине одговоран Народној скупштини и председнику Народне скупштине.

Одредбом члана 103. Пословника, је прописано да народни посланик има право да усмено укаже на повреду у поступању председника Народне скупштине, ако сматра да није у складу с одредбама овог пословника, а учињено је на седници Народне скупштине која је у току, и то непосредно по учињеној повреди. Ставом 3. је прописано да председник Народне скупштине даје реч народном посланику који указује на повреду из става 1. овог члана, одмах по завршеном излагању претходног говорника, с тим што председници посланичких група имају предност. Ставом 4. је прописано да је народни посланик дужан да наведе који је члан пословника повређен поступањем председника Народне скупштине и да образложи у чему се састоји та повреда, с тим што може говорити најдуже 2 минута. Ставом 6. је прописано да ако и после објашњења председника Народне скупштине народни посланик сматра да је повреда учињена, може захтевати, без права на образлагање, да се Народна скупштина, без претреса о томе изјасни у Дану за гласање. Ставом 7. је прописано да је председник Народне скупштине дужан да народном посланику који се не придржава одредаба из става 1., 2., 4. и 6. овог члана, или на други очигледан начин злоупотребљава права предвиђена овим чланом, изрекне мере предвиђене чланом 108. до 111. овог Пословника.

Одредбом члана 105. Пословника Народне скупштине (“Службени гласник РС” бр. 20/12-пречишћен текст) ставом 1. је прописано да нико не може да говори на седници Народне скупштине пре него што затражи и добије реч од председника Народне скупштине, а ставом 2. да народни посланик говори са посланичког места у сали за седнице Народне скупштине по добијању речи од председника Народне скупштине, осим у случајевима одређеним овим пословником.

Одредбом члана 108. ставом 1. Пословника је прописано да се о реду на седници Народне скупштине стара председник Народне скупштине, а ставом 2. да због повреде реда на седници, председник Народне скупштине може да изрекне мере: опомену, одузимање речи или удаљење са седнице. Ставом 3. овог члана је прописано да на основу мере из става 2. овог члана Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања изриче новчану казну, у складу са одредбама члана 114. овог пословника.

Одредбом члана 109. став 1. Пословника је поред осталог прописано да се опомена изриче народном посланику који говори пре него што је затражио и добио реч; ако прекида говорника у излагању или добацује, односно омета говорника, или на други начин угрожава слободу говора; који се непосредно обраћа другом народном посланику; ако употребљава псовке и увредљиве изразе.

Одредбом члана 111. став 1. наведеног Пословника је прописано да се

мера удаљења са седнице изриче народном посланику који и после изречене мере одузимања речи омета или спречава рад на седници, не поштује одлуку председника Народне скупштине о изрицању мере одузимања речи, или наставља да чини друге прекршаје у смислу члана 109. овог пословника, као и у другим случајевима одређеним овим пословником.

Одредбом члана 114. став 2. Пословника је прописано да се народни посланик коме су у току исте седнице изречене две опомене, кажњава новчаном казном у висини од 20% основне плате народног посланика, а ставом 4. истог члана да се народни посланик коме је изречена мера удаљења са седнице, кажњава новчаном казном у висини од 50% основне плате народног посланика. Ставом 5. истог члана је прописано да се народном посланику коме је изречено више мера за повреду реда на седници Народне скупштине, новчане казне не сабирају, већ се примењује само највиша новчана казна.

Одредбом члана 115. Пословника је прописано, ставом 1. да одлуку о новчаној казни за народног посланика доноси Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања, а ставом 2. наведеног члана да се народном посланику на сталном раду износ новчане казне одузима од његових примања за текући месец, односно за текући и наредни месец, ако је удаљен са седнице Народне скупштине.

Код изнетог чињеничног и правног стања ове правне ствари, по оцени Управног суда, правилно је Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине Републике Србије, поступајући по обавештењу генералног секретара Народне скупштине, на основу основу овлашћења из члана 108. став 3. у вези са одредбом члана 115. став 1. Пословника Народне скупштине, тужиоцу изрекао новчану казну у висини од 50% основне плате народног посланика, што у конкретном случају износи 34.148,88 динара, према исплатном листићу тужиоца у списима предмета, у складу са одредбом члана 114. став 5. у вези са ставом 2. и 4. истог члана Пословника. Ово зато што је генерални секретар Народне скупштине актом ... број: ... од 21.11.2016. године обавестио Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине да је председавајући Народне скупштине на Четвртој седници Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2016. години, дана 18.11.2016. године изрекао народном посланику А.А. мере одржавања реда на седници и то опомену у 15,50 часова, другу опомену у 17,23 часова и меру удаљења са седнице у 17,25 часова. Како Одбор поступа на основу обавештења генералног секретара о изреченим мерама и у складу са цитираним одредбама Пословника доноси одлуку о новчаној казни, Управни суд налази да је изречена казна правилно одмерена, пошто је тужиоцу као народном посланику изречено више мера за повреду реда на седници Народне скупштине (од којих је најтежа изречена мера удаљења са седнице), у ком случају се новчане казне не сабирају, већ се примењује само највиша новчана казна у висини од 50% основне плате народног посланика.

Суд је ценио све наводе тужбе, али је нашао да ови наводи не могу утицати на доношење другачије одлуке у овој правној ствари. Наиме, Управни суд оцењује само законитост тужбом оспореног акта ... број: ... од 24.11.2016. године године којим је тужиоцу А.А., народном посланику, изречена новчана казна. Суд налази да је наведени акт правилан и законит, јер је донет на основу података садржаних у обавештењу генералног секретара Народне скупштине ... број: ... од 21.11.2016. године, како је то прописано одредбама члана 108. став 3. и члана 115. став 1., у вези са чланом

114. став 2. и 4. Пословника Народне скупштине. Законитост аката председавајућег Народном скупштином о изрицању дисциплинских мера народном посланику, која акта су претходила обавештењу генералног секретара од 21.11.2016. године, не могу бити предмет оцене у овом управном спору, с обзиром да, према ставу Уставног суда, свака од мера изречених народном посланику, због повреде реда на седници Народне скупштине, може бити предмет судске заштите, а имајући у виду да се у управном спору једном тужбом може оспоравати само један управни акт.

Приликом одлучивања, Суд је имао у виду и све остале наводе тужбе, али је нашао да се истима не доводи у сумњу законитост и правилност оспореног акта, који је донет у свему у складу са одредбама Пословника Народне скупштине Републике Србије, на које се Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине позвао у образложењу акта, дајући за своју одлуку разлоге које, као правилне и потпуне, прихвата и овај суд.

Следом изложеног, Управни суд је, налазећи да оспореном одлуком о новчаној казни није повређен закон на штету тужиоца, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), донео одлуку као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 01.02.2018. године, 3 У. 17580/16

Записничар
Гордан Вукићевић, с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AJ